

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010161
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815010161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 10. 08. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému D. R.

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. R., nar. XX. XX. XXXX v U., trvale bytom M., T. XXX/XX, okres U., bez pracovného pomeru

je v i n n ý, ž e:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry M. R., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 9C 241/2009 - 44 zo dňa 30. 03. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry v Y. R. výživné 100 eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v M., okres U. a v mieste pobytu poškodenej vo H. R. vyhýbal od 01. 06. 2014 do 10. 08. 2015 tým, že hoci bol do 19. 07. 2014 zamestnaný v E. republike U. mal príjem, výživné neplatil, následne sa síce zaevidoval dňa 19. 08. 2014 na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nemal vážny záujem o prácu, pretože úrad práce mal voľné pracovné miesta, o ktoré neprejavil záujem, dňa 03. 10. 2014 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na úrad a nepredložil od zamestnávateľa odporúčenie do zamestnania, zaplatil len v dňoch 26. 09. 2014, 12. 02. 2015, 19. 02. 2015 spolu 150 eur a na výživnom zostal dlhovať Y. R. 1 250,- eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T 35/2014 - 91 zo dňa 13. 03. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 04. 2014, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 23 mesiacov,

t e d a:

- najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1 /2014 Z. z. (ďalej Tr. zák.)

a z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu R., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil: rozsudok číslo listu 31 - 32, listinné dôkazy číslo listu 29 - 30 a, 33 - 42, 45 - 54, 56 - 56 a, 61 - 63, register trestov číslo listu 68, výpisu z evidencie priestupkov číslo listu 57.

Obžalovaný ku skutku okrem iného uviedol, že bol tri mesiace vo W. a nedostal žiadnu výplatu. Bolo to v období apríl až jún 2015. Doteraz nedostal za túto prácu žiadne peniaze. Po návrate na Slovensko sa nezaevidoval na úrade práce. Na otázku prokurátorky, prečo keď pracoval v Nemecku a zarobil nejaké peniaze, nezaplatil z týchto peňazí niečo na výživné, uviedol, že vtedy sa pohádali. Na ďalšiu otázku prečo, potom keď bol zaevidovaný na úrade práce ako nezamestnaný nevybral si nejakú prácu z ponúkanej práce, ktorá bola k dispozícii uviedol, že zarobil by 350 euro a dochádzal by skoro ráno do práce, mal by veľké náklady v súvislosti s týmto pracovným miestom. V súčasnosti musí splácať pôžičku, ktorú si zobral v Providente, aby mohol zaplatiť v predchádzajúcom období výživné. Je pravdou, že má aj nejaké exekúcie. Na otázku samosudcu uviedol, že v žalovanom období zaplatil celkom na výživnom 150 euro. Na ďalšiu otázku akým spôsobom prežil vo Francúzsku a v Nemecku, keď tvrdí, že ani v jednom prípade ho zamestnávateľ nevyplatil, uviedol, že mal diéty. Na otázku prečo sa opätovne nechal vyradiť, tak ako v predchádzajúcom trestnom stíhaní, z evidencie úradu práce, či si neuvedomoval, že keď bude vyradený z evidencie vlastným zavinením hrozí mu trestné stíhanie a možný nepodmienečný trest, uviedol, že sa nenechal vyradiť, bol vo Francúzsku.

Svedkyňa R. okrem iného uviedla, že za obdobie od 01. 06. 2014 doteraz jej obžalovaný zaplatil výživné 150 euro. Obžalovaný so zaujíma o dcéru, kúpil jej aj retiazku. Pri stretnutí s dcérou jej dá nejaké drobné peniaze. Obžalovaný jej povedal, že má pre dcéru našetrované peniaze na vkladnej knižke, na tie peniaze nechce siahať, hovoril, že čaká peniaze z Francúzska. Na otázku uviedla, že tie peniaze boli našetrované sčasti aj v čase, keď spolu žili. Peniaze boli našetrované na operáciu bruška dcéry, hovorila mu, aby tie peniaze použil na zaplatenie výživného. Na otázku samosudcu prečo sa opakovane nechal obžalovaný vyradiť z evidencie úradu práce uviedla, že obžalovaný chce pracovať len na stavbe, to je jeho. Zarobiť na Slovensku 300 euro je preňho asi málo. Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že peniaze na vkladnej knižke dostane dcéra, keď bude mať 18 rokov.

Na čísle listu 31, 32 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 9C 241/2009 zo dňa 30. marca 2010, právoplatný dňa 12. apríla 2010, na základe ktorého je obžalovaný povinný platiť výživné na maloletú Lenku vo výške 100 euro mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci mesačne vopred.

Na čísle listu 29 - 30 a sa nachádzajú kópie poštových poukážok, ktorými dňa 19. 02. 2015 zaplatil výživné 50 euro, dňa 12. 02. 2015 - 50 euro, dňa 26. 09. 2014 - 50 euro.

Na čísle listu 34 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza číslo 3T 35/2014 zo dňa 13. marca 2014, právoplatný dňa 03. apríla 2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 23 mesiacov. Výživné neplatil na maloletú Lenku v období od novembra 2012 do 13. 03. 2014. Zo skutku vyplýva, že dňa 21. 06. 2013 bol vyradený z evidencie úradu práce pre nespoluprácu.

Na čísle listu 40 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 19. 11. 2014, z ktorej vyplýva, že obžalovaný v čase vypracovania správy nebol evidovaný na úrade práce, dňa 03. 10. 2014 bol vyradený z dôvodu nedostavenia sa na úrad a nepredloženia odporúčenia do zamestnania. Z ďalšej správy úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 29. 01. 2015 vyplýva, že obžalovanému bolo vydané odporúčenie do zamestnania na pracovnú pozíciu stolár dňa 03. 10. 2014 bol vyradený z evidencie úradu práce z dôvodu nedostavenia sa na úrad a nepredloženia odporúčenia do zamestnania.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu v zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Trestná činnosť obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu trestnej činnosti v podstate doznal, okrem jeho vlastného priznania je preukázaná aj obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a pre potreby rozhodnutia boli oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný v období od 01. 06. 2014 do vyhlásenia rozhodnutia dňa 10. 08. 2015 s výnimkou v troch platiach v celkovej výške 150 euro, výživné poškodenej neplatil. Argumenty, ktoré uviedol ako dôvod prečo výživné neplatil, sú pre posúdenie jeho trestnej zodpovednosti nepodstatné, nezbavujú ho trestnej zodpovednosti. Obžalovaný napriek vedomosti, že je povinný platiť mesačne výživné 100 euro, túto svoju povinnosť pravidelne neplnil a taktiež z dôvodu nedostavenia sa na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Nitre bol dňa 03. 10. 2014 vyradený z evidencie nezamestnaných, takisto sa nezaujímal o prácu prostredníctvom úradu práce, ktorá mu bola ponúkaná. V súčasnej ťažkej ekonomickej situácii, o čom svedčí aj skutočnosť, že obžalovanému neboli vyplatené posledné dve zamestnania, ktoré mal v Nemecku a vo Francúzsku si obžalovaný nemôže vybrať, či nejaké miesto ponúknuté úradom práce zoberie alebo nezoberie. V opačnom prípade hrozí vyradenie z evidencie úradu práce, ktoré sa v trestnom konaní hodnotí ako vyhýbanie sa plateniu výživného. Obžalovaný si mal uvedomiť, že v predchádzajúcom trestnom stíhaní bol za obdobný postup odsúdený pre neplatenie vyživovacej povinnosti k podmienenému trestu a že obdobne môže byť odsúdený v prípade opätovného vyradenia z evidencie úradu práce zo subjektívnych dôvodov na jeho strane. Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti, vykonané dôkazy, súd uznal obžalovaného za vinného zo žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz dvakrát súdne trestaný, v oboch prípadoch pre neplnenie vyživovacej povinnosti podľa § 207 Trestného zákona, v jednom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. V druhom prípade bol odsúdený vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 35/2014 trestným rozkazom zo dňa 13. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. apríla 2014 k trestu odňatia slobody 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 23 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňa 3. apríla 2014 a uplynie že dňa 3. marca 2016. Podľa výpisu z evidencie priestupkov od 1. 1. 2010 bol dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a vzhľadom na to, že nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť (obžalovaný sa síce k spáchaniu trestnej činnosti priznal, ale trestnú činnosť neolutoval), súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradilo do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd ukladal nepodmienečný trest z toho dôvodu, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 35/2014. Takto uložený trest podľa názoru súdu vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.